

Siri Derkert, "Sara i fönstret", 1924, på Andréhn-Schiptjenko.
Foto: Paulina Simon

Konst som speglar mänsklighetens livsavgörande kamp

Konstsäsongen har startat på Stockholms gallerier. Birgitta Rubin ser en rad starka utställningar som cirklar kring människans existentiella villkor och även förbundenhet med naturen. Det nya videoverket av Anna Odell är sprängstoff.

[utdrag ur artikeln]

För den som behöver en uppbygglig upplevelse av en historisk konstnär med civilkurage och uttryckskraft ska bege sig till galleri Andréhn-Schiptjenko. Där visas närmare 50 verk av Siri Derkert (1888-1973), från kvarlåtenskapen som barnbarnen förvaltar. Det är ett väldigt fint urval, mest teckningar och illustrationer men också några små bronsskulpturer, ristningar i betong och metall, liksom ett tiotal målningar på duk och papper.

Här kan man följa hennes experimenterande med ett flertal modernistiska stilar och tekniker. Sex självporträtt från olika decennier speglar utvecklingen, varav det äldsta från 1906-08. Där tittar Derkert oss stint i ögonen, redan i unga år en stridbar kvinna uppenbart ointresserad av att behaga. Hon ägnade sitt liv åt att kämpa för jämlikhet och fred, liksom mot miljöförstöring – lika högaktuella ödesfrågor i dag.

På utställningen finns även en rad porträtt av likasinnade väninnor i främst Fogelstadgruppen, förstudier till monumentalverket på Östermalms t-banestation, ett stenkast från galleriet.

Allra finast är två 20-talsmålningar med barn. Den ena en blåskimrande skärgårdsvy med sonen Carlo och hans kusin på solvarma badklippor. Den andra med dottern "Sara i fönstret", innerligt skildrad med händerna kupade kring något värdefullt för barnet.